

پرندگان

اوان هانتز
Evan Hunter

بر اساس داستانی از «دافنه دوموریه»

مترجم
شیما الهی

© 1997 by Evan Hunter. All rights reserved.

ویراستار و سرپرست مجموعه
شیوا مقالو

پرنندگان، درامی پرتعلیق و مرموز است که در سال ۱۹۶۳ توسط استاد سینمای دلهره، یعنی آلفرد هیچکاک ساخته و از سوی کمپانی خود او روانه‌ی سالن‌های سینما شد. برخی منتقدان «پرنندگان» را آخرین فیلم بی‌نقص هیچکاک دانسته‌اند. جنس ترس این فیلم با ترس معمول در سایر آثار هیچکاک متفاوت است و علتی نه انسانی و اجتماعی، بلکه مرموز و غیرقابل توضیح دارد. این‌جا با یک دزد یا قاتل یا جاسوس مشخص سر و کار نداریم و رخدادهای هم از جنس آدم‌کشی و گروگان‌گیری نیستند. شخصیت بی‌گناهی هم به اشتباه اسیر نشده است، بلکه آرام‌ترین موجودات طبیعت، یعنی پرنندگان به ناگهان و بی‌دلیل به مهاجمانی مرگبار بدل شده‌اند که قصد نابودی انسان را دارند.

«پرنندگان»، که در رده‌ی سوم فهرست بهترین فیلم‌های انجمن منتقدان نیویورک ایستاد، جایزه‌ی بهترین بازیگر تازه وارد گلدن گلوب را نیز برای تیبی هدرن به ارمغان آورد. همچنین در سال ۱۹۶۴ نامزد اسکار بهترین جلوه‌های ویژه شد. هیچکاک نیز برای کارگردانی این فیلم جایزه‌ی اتحادیه‌ی کارگردانان آمریکا را دریافت کرد.

انستیتو فیلم آمریکا در فهرست «صد سال صد فیلم» خود، «پرنندگان» را هفتمین تریلر بزرگ تاریخ دانسته است.

تصویر به تدریج روشن می‌شود.

نمای کامل. خیابان گرانت^۱، سان فرانسیسکو^۲ - روز

بعد از ظهر است و مردم با شتاب در خیابان راه می‌روند، دربان‌ها مشغول صدا زدن تاکسی‌ها هستند و پلیس‌ها ترافیک را هدایت می‌کنند. حرکت افقی^۳ دوربین روی عابران پیاده که منتظرند چراغ عابر سبز شود.

نمای نزدیک از یک مرد که در انتهای صف عابران پیاده ایستاده و به آسمان نگاه می‌کند.

نمای دو نفره از مرد و زنی که کنار او ایستاده‌اند. زن رد نگاه مرد اول را دنبال می‌کند.

نمای دور از آسمان که صدها مرغ دریایی در آن پرواز می‌کنند و می‌چرخند.

نمای متوسط از گوشه‌ی خیابان. چراغ عابر سبز می‌شود و مردم عبور می‌کنند. از میان جمعیتی که از سوی دیگر می‌آیند، مردی سرش را بالا می‌گیرد و مرغ‌های دریایی را که در آسمان می‌چرخند تماشا می‌کند. حالا دوربین روی تصویری مکث می‌کند: نمای متوسط از ملانی دنیلز^۴.

1. Grant
2. San Francisco
3. Pan
4. Melanie Daniels